

Titel: Værneting og Forening af Straffesager.

Citation: "Værneting og Forening af Straffesager.", i *1902/1903: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r13-shoot-chptrd1e18018.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: 1902/1903: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Værneting og Forening af Straffesager.

§ 718.

Enkeltstaaende Retshandlinger foretages i Reglen ved Underretten i den Rets- kreds, hvor den Person, som skal afhøres, bor eller opholder sig, eller hvor den Ting lides eller antages at være, til hvilken Retshandlingen har Hensyn.

§ 719.

Forundersøgelse kan begæres enten i den Retskreds, hvor Forbrydelsen er be- gaaet, eller hvor Sigtede er paagreben, eller hvor han bor eller opholder sig, eller hvor Oplysninger i Sagen antages bedst at kunne tilvejebringes.

§ 720.

Domsforhandling skal med Hensyn til alle i Kongeriget begaaede Forbrydelser i Reglen foregaa ved den Ret, i hvis Kreds Handlingen er foretaget. Udkræves tiere Handlinger til Forbrydelsens Begreb, er den Ret Værneting, i hvis Kreds den sidste af dem er foretagen. Udgøre flere i forskellige Retskredse foretagne strafbare Hand- linger, som hver især vilde begrunde Værneting efter foranstaaende Regler, tilsammen een Forbrydelse, eller er en Forbrydelse begaaet paa Grænsen af flere Retskredse, eller er det uvist, i hvilken af flere bestemte Retskredse en Forbrydelse er begaaet, kan Forfølgning ske ved en hvilken som helst af de Retter, om hvilke der paa Grund af de angivne Omstændigheder opstaar Spørgsmaal.

§ 721.

Som Gerningsstedets Værneting ved Forbrydelser, der begaas uden for Konge- rigets Søterritorium om Bord paa dansk Skib eller af Personer, som høre til saadant Skib, anses den Ret, til hvis Kreds Skibet ved sin Hjemkomst til Kongeriget ankom- mer for at lodse eller lade.

§ 722.

Ved den Ret, i hvis Kreds Sigtede bor, eller, hvis han ikke har Bolig i Riget, ved Forfølgningens Begyndelse

opholder sig, eller, hvis han ikke findes i Riget, ved den Ret, i hvis Kreds han sidst havde Bolig eller opholdt sig, kunne forfølges:

1) de under de danske Domstoles Paakendelse hørende Forbrydelser, som begaas uden for Kongerigets Grænser,

2) de Forseelser, som det tilkommer Politimesteren at paatale (§ 699), uden Hensyn til, om de paatales af ham eller af andre,

3) andre Forbrydelser, naar der mangler saadanne Oplysninger, som betinge Anvendelse af § 720.

Danske i Udlandet ansatte Embedsmænd, der ikke ere det paagældende Lands Domsmyndighed undergivne, og de til de danske Gesandtskaber i fremmede Stater hørende Personer anses ved Anvendelsen af ovenstaaende Regel som havende Bolig i Kjøbenhavn, for saa vidt de ikke maatte have vedligeholdt Bolig noget andet Sted i Riget. Det samme gælder om andre danske Undersaatter, som ikke kunne sagsøges i det Land, hvor de have Bopæl.

§ 723.

I de i § 722 ommeldte Tilfælde kan Sagen ogsaa forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Sigtede er bleven paagreben.

§ 724.

Forbrydelser, hvis Paatale efter § 729 kan ske under een Sag, kunne under eet forfølges ved enhver Ret, som er Værneting for nogen af de paagældende Forbrydelser. Hører nogen af de Forbrydelser, mellem hvis Værneting Valg haves, for Underretten, medens en eller flere andre høre under Landsrettens Paakendelse, træder i Underrettens Sted den Landsret, til hvis Kreds den hører.

§ 725.

Sager mod en Forening til dens Ophævelse i Medfør af Grundloven af 28de Juli 1866 § 87 forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Foreningen eller dens Bestyrelse har sit Sæde, eller, naar saadant ikke med Sikkerhed kan udfindes, hvor et af Bestyrelsens Medlemmer bor.

Sag til Stadfæstelse af de i Lov af 3die Januar 1851 § 14, jfr. § 15, omhandlede Forbud forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Forbudet er nedlagt.

Paa Sager, hvorunder Paastand alene nedlægges om nogen af de øvrige i § 670 omhandlede Følger, finde Reglerne i §§ 720—723 tilsvarende Anvendelse.

§ 726.

Afvigelse fra Reglerne om Værneting kan, saa længe Domsforhandling endnu ikke er begyndt, paa Begæring, naar særegne Grunde findes at tale derfor, besluttes af Landsretten, dersom Spørgsmaalet angaar Underretter i samme Landsretskreds, og i andre Tilfælde af Højesteret (§ 764).

Sager, der skulle forhandles for Nævningeret, kunne af Sigtede begæres fore- tagne paa det Sted, hvor Landsretten har sit Hovedsæde — eller undtagelsesvis for den først forestaaende Nævningeret i Landsretskredsen — naar Varetægtsfængslet derved efter Landsrettens Skøn vil blive væsentlig afkortet, uden at Bekostningen for det offentlige vil blive forhøjet i nogen uforholdsmæssig Grad.

§ 727.

Efter Begæring kan Retten meddele Tilladelse til, at en begyndt Forfølgning overflyttes til en anden Ret, som efter foranstaaende Regler er lovligt Værneting, naar

dette paa Grund af Vidners Bopæl eller af anden særlig Grund skønnes hensigtsmæs- sigt til Sagens Fremme. Beslutning herom tages af den Bet, ved hvilken Forfølgningen er begyndt, naar den anden Ret deri er enig, og ellers af den fælles overordnede Ret (§ 764). En Beslutning, hvorved en Begæring om Sagens Overflytning til en anden Ret nægtes, kan paakæres.

§ 728.

Naar Sigtede møder, prøver Retten ikke i Embeds Medfør, om Sagen er ind- bragt for ret Værneting. Indsigelse er udelukket, naar Sigtede, førend Domsforhand- lingen er begyndt, har haft Adgang til at fremsætte den, uden at dette er sket.

At Forundersøgelse eller enkeltstaaende Retshandlinger uden for Domsforhand- ling ikke ere foregaaede ved rette Værneting, berøver dem ikke deres Gyldighed.

Er der Strid mellem flere Retters Afgørelser af et Værnetingsspørgsmaal, kan det af Paatalemyndigheden indbringes til Afgørelse for Landsretten, hvis Retterne høre til samme Landsretskreds, og i andre Tilfælde for Højesteret, Herved finde i øvrigt Reglerne i Kapitlerne 88—90 Anvendelse, saaledes at der ved Fristernes Beregning tages Hensyn til den sidste Afgørelse.

§ 729.

Skal Forfølgning, enten ved Undersøgelsesret eller ved den dømmende Ret, samtidig finde Sted mod samme Sigtede for flere Forbrydelser eller mod flere Sigtede som delagtige i een Forbrydelse, bør dette ske under een Sag, for saa vidt saadant lader sig gøre uden væsentlig Forhaling eller Vanskelighed.

§ 730.

Retten kan paa Begæring eller i Embeds Medfør beslutte Adskillelse af de Straffesager, som ere forenede i

Henhold til § 729. Det beror paa Retten, om de Sager, som kun paa Grund af Foreningen forfølges for den, efter Adskillelsen fremdeles skulle behandles ved den eller ikke; samme Regel gælder, naar Foreningen op- hører af anden Grund, saasom Frafald af Forfølgning.

§ 731.

Retten kan med Hensyn til flere selvstændige Sager, der samtidig henstaa for Undersøgelsesretten eller samtidig for den dømmende Ret, beslutte, at de skulle for- bindes til een Sag, dog, naar Søgsmalene ikke staa i det i § 729 forudsatte Forhold til hinanden, kun, naar ingen af Parterne gør Indsigelse derimod.

Beslutningen tages af den Ret, for hvilken Sagerne henstaa, eller, hvis Spørgs- maal er om Forening af Sager, som ere tingfæstede dels ved Landsretten, dels ved en under den hørende Underret, af Landsretten. Forfølges Sagerne ellers for for- skellige Retter, og der ikke er Enighed, afgøres Spørgsmaalet af vedkommende over- ordnede Ret (§ 764).

§ 732.

Retten kan omgøre Beslutninger, som den har truffet i Medfør af §§ 730 og 731; dog kan en Sags Overgang til en anden Ret kun besluttet overensstemmende med Forskrifterne i § 731, 2det Stykke.

Forsl. t. L. om Rettens Pleje.

§ 733.

Retterne ere beføjede til i en fremmed Retskreds, uden Mellemkomst af Retten i denne, at lade foretage Forkyndelser samt at lade udføre Anholdelsesbeslutninger, Fængslingskendelser og 'Befalinger om ved Tvang at fremstille Vidner eller Syns- eller Skønsmænd for Retten. Naar det i øvrigt til Undersøgelsens Fremme findes hensigts- mæssigt, kan Retten foretage Embedshandlinger i en fremmed Retskreds med Sam- tykke af Retten i denne eller af højere Ret, og i paatrængende Tilfælde uden saadant Samtykke. Fornøden Meddelelse skal snarest muligt ske til Retten i den paagæl- dende Kreds.